

Peter Birchs prædiken påskedag

Taler

Peter Birch
Biskop over Helsingør Stift

Dato

17. april 2022

Sted

Helsingør Domkirke

Omstændigheder

Fra påskemorgengudstjeneste kl. 5-8, hvor der hver time var en kort andagt og indimellem var mulighed for at blive døbt. Nærværende er prædiken til den ene af de tre andagter.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 24, vers 13-35

Påskeden handler om, at Gud kommer os i forkøbet. Bedst som vi tror, at det sidste ord er sagt, at stenen er rullet for graven og døden har vundet, kommer Gud os i forkøbet.

Kom, hjerte med hvad dødt du har
hvad du med sorg til graven bar
gik med det alt til ham, som døde,
men levende dig nu vil møde!
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!

Den korsfæstede kommer os i møde. Det er også den erfaring, de to disciple gør, da de vandrer mod Emmaus. De er i deres livs krise; rådvilde og fortvivlede har de vendt ryggen til det, de har oplevet. Deres ven er død og med ham deres håb. Nu går de ud ad en støvet landevej og ved egentlig ikke, hvor de er på vej hen.

Mens de går der, endevender de fortiden, alt det, der er sket. Men da en fremmed slår følge med dem, begynder deres hjerter at brænde. Og da de hen under aften går ind i et hus og den fremmede bryder brødet, åbnes deres øjne og de genkender ham, som havde fulgt dem i deres angst og rådvildhed. De ser, at det er den korsfæstede, der nu møder dem som den opstandne.

Det får dem til at vende om. De går tilbage ad den vej, de gik. Men det er en ny vej. De vender tilbage til deres by og til det liv, de kender. Men det er et nyt liv.

Det er påskens fortælling: Gud kommer os i forkøbet. Vores liv bestemmes ikke af det, der var, men af Ham, der kommer os i møde. Vi er ikke bundet af vores skyld og vores historie med dens brogede blanding af godt og skidt. For før skylden stempler os og før vores historie dømmes os ude, kommer Gud os i forkøbet med sin velsignelse og tilgivelse.

Hvad dét ville sige, vidste min navnebror, apostlen Peter, bedre end nogen. Det var ham, der hele tiden var så ivrig efter at tjene Jesus, følge ham i tykt og tyndt. Han ville være i forreste række og var den første til at bedyre sin beredvillighed og sin trosiver. Men han faldt igennem den nat, hvor Jesus blev taget til fange. Da stod han i ypperstepræstens gård og benægtede alt. Sagde hele tre gange, at han ikke kendte Jesus, som han elskede. Da hanen galede, sortnede det for hans øjne og han indså, hvor lidt hans tro var værd.

Men Gud oprejste den korsfæstede, som de havde svigtet, af graven og Han kommer skyldneren Peter i forkøbet. Større end dit svigt er Guds nåde.

Jeg bærer Peters navn. Og selvom I ikke gør, så er vi alle Peter. Vi svigter kærligheden. Men Kærligheden – den med stort K, kommer os i forkøbet. Hans kærlighed kommer til enhver, trods svigt og fallit. Det gør den, fordi den brænder med en lidenskab stærkere end døden. Den stod op af død og grav af kærlighed til os og for at være håb for os. Derfor skal vi elske hinanden, fordi Gud er kommet os i forkøbet med sin kærlighed.

Kom hjerte, med hvad dødt, du har
hvad du med sorg til graven bar
gak med det alt til ham, som døde,
men levende dig nu vil møde!
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!

Han kommer os i møde og skænker os sit navn og alt, hvad der er indeholdt i det navn. Underfuld rådgiver, vældig Gud, evigheds fader, freds fyrste. I dåben rækker han os sin hånd og giver os plads i sit rige.

I dåben får vi del i den nye virkelighed. Her vendes vi om mod Ham, der kommer os i møde. Han lader os træde ud af det, der var og ind i det, der

kommer. Dåben er en ny begyndelse, en vej, vi træder ind på. Det er en vej, der ikke ender, ikke har noget slutpunkt, for Guds *evige* kærlighed baner vejen.

Opstandelsestroen har sin rod, ikke i vores tro på Gud, men i Guds kærlighed til os. Hør derfor den gamle påskebelæring fra østkirken:

Alle skal nyde troens store gæstebud
Alle skal nyde godhedens rige fylde!
Ingen skal sørge over sin fattigdom!
For det nye rige er kommet til syne!
Ingen skal jamre over sine forseelser,
for tilgivelsen er stået op af graven!
Ingen skal frygte døden
for Frelserens død har sat os i frihed!
Han gjorde ende på dødens magt,
da han selv var under dens vælde underlagt!
Han udplyndrede dødsriget,
da han steg ned til Helvede.
Kristus er opstanden
og der er ikke nogen død i graven!
for Kristus er oprejst fra de døde -
Han var førstegrøden af de hensovede.
Ham være æren og Magten i evighedernes evighed!

Amen.

Glædelig påske! Glædelig dåbsdag!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/peter-birchs-praediken-paaskemorgen-2022>